

Είδα ένα κόσμο να γκρεμίζεται μπροστά μου
είδα να γίνεται γιατί η γειτονιά μου
για το καλό μου
Για το καλό μου,
ώσπου δεν άντεξε στο τέλος το μυαλό μου
πήρε ανάποδες στροφές για το καλό μου
και είμαι στο θάλαμο εννιά για το καλό μου
στην ηρεμία για να βρω τον εαυτό μου
(Γιάννης Μηλιώκας)

Αυτός ο κόσμος που γκρεμίζεται, δεν γκρεμίζεται «για το καλό μου». Γιατί στη θέση του, χτίζεται ένας κόσμος χειρότερος.

Φαίνεται να βγαίνουμε από το σκοτεινό τούνελ, της πρώτης επίσκεψης του κορωνοϊού στη χώρα μας με επιτυχία. Κι όμως, επιμένω ότι ο Κυριάκος, ο Σωτήρης, ο Nick Hard και τ' άλλα παιδιά, δεν νοιάζονται για το καλό μου. Ή τουλάχιστον αποκλειστικά για το καλό μου. Δέχομαι ότι τα μέτρα της κυβέρνησης, το lockdown ειδικότερα, περιόρισε τη διασπορά του ιού. Κι, όμως, επιμένω ότι δεν έγινε μόνο για το καλό μου. Οι επιπτώσεις του που τώρα γίνονται άμεσα αντιληπτές, η σκιά ενός κράτους έκτακτης ανάγκης που θα νομοθετεί και θα πράττει κατ' εξαίρεση, δε μου κάνουν. Με στενεύουν. Κι αυτή η κατάσταση έχει απλωθεί σε όλον τον κόσμο, όχι μόνο στη χώρα μας.

«Τα ακούω» για τα καλά όμως. Εκ δεξιών κι αριστερών έρχονται βροχή οι διδαχές κι οι χαρακτηρισμοί. Δεν επιτρέπεται να αμφισβητείς την mainstream εκδοχή, είναι φανερό πια. Μπαίνεις στον κουβά των ψεκασμένων και των συνωμοσιολόγων.

- Είσαι σκεπτικιστής γύρω από την πραγματική διάσταση της πανδημίας;
- Πιστεύεις ότι τα έκτακτα μέτρα ήρθαν για να μείνουν και δεν ήταν απλώς «φάρμακο»;
- Σκέφτεσαι ότι τελικά κάποιοι θα βγουν κερδισμένοι μέσα από τη νέα μεγάλη κρίση;

Συγχαρητήρια, μόλις κέρδισες μια θέση στο χώρο των ταλιμπάν, τραμπιστών που αρνούνται την πραγματικότητα. Από αυτήν την ευχάριστη θέση γράφω σήμερα. Αναβαθμίστηκα από αγανακτισμένος των πλατειών σε ψεκασμένος των πληκτρολογίων.

Κάμερα σε μένα, λοιπόν!

Η αρχή του κατήφορου: δεν πίστεψα στους συνωτισμούς στα διόδια

Το πρώτο μου «γαλόνι» το κέρδισα το πρώτο Σαββατοκύριακο των έκτακτων μέτρων, λίγο πριν την επιβολή της απαγόρευσης κυκλοφορίας. Με είπαν ως και χρυσαυγίτη. Γιατί; Έλεγα ότι είναι πλασματική η εικόνα με ουρές αυτοκινήτων στα διόδια κι είχα την ατυχία να πουν κάτι παρόμοιο και ορισμένοι γνωστοί φασίστες. Φώναζα, ότι συκοφαντούν τον ελληνικό λαό που δείχνει υπευθυνότητα και δεν πάει μαζικά στα

χωριά του να μεταδώσει τον κορωνοϊό. Βγήκαν ανακοινώσεις που έλεγαν για τεράστια μείωση στην κίνηση, βάσει των διελεύσεων από τα διόδια, και τις έθαψαν. Κάπου μεταξύ Ελληνικής Λύσης και Χρυσής Αυγής εγώ σταθερά, είχαν βλέψεις περισσότερη πέραση και φάνταζαν πιο προοδευτικά τα διαδικτυακά αστεϊάκια με τον «πάντα ίδιο Ελληναρά». Μετά από λίγες μέρες, βέβαια, αποκαλύφθηκε το κόλπο με το πλήθος και τη μεγέθυνση των τηλεφακών στη Θεσσαλονίκη...

Αρνητής της ιερότητας των εκθετικών συναρτήσεων

Ένας κολλάει δύο, δύο κολλάνε τέσσερις, χ κολλάνε ψ, ων ουκ έστι αριθμός: μέρα – νύχτα από Δασκαλάκη και Μόσιαλο, μέχρι τη θεία μου τη Μπιρμπίλω, μαθήματα εκθετικών συναρτήσεων. Να σου και οι προβλέψεις της ομάδας Imperial του Neil Ferguson: Χωρίς καθόλου μέτρα περιορισμού τα κρούσματα κορωνοϊού, έλεγαν, θα φτάσουν τα 7,01 δις – το σύνολο σχεδόν του παγκόσμιου πληθυσμού – και οι θάνατοι θα ξεπεράσουν τα 40 εκατομμύρια: Προτίμησα τη συνωμοσιολογία και να ενταχθώ στους ψεκασμένους, λοιπόν, από την ανοησία! Οι μεγάλοι επιστήμονες που εκτέθηκαν ανεπανόρθωτα από τα εκθετικά τους μοντέλα έκαναν μια ελεγχόμενη κωλοτούμπα στη συνέχεια, κι ο Ferguson κατόπιν ενός κλασικού, βρετανικού, ερωτικού σκανδάλου παραιτήθηκε. Ή δραπετεύσε;

Έκανα κι εγώ βέβηλες σκέψεις για τη γρίπη...

Μισάνθρωποι, ανόητοι που λέτε ότι ο κορωνοϊός είναι «γριπούλα»! Βέβαια, καμιά 600αριά χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν στον κόσμο από γριπούλα κάθε χρόνο. Στην Ελλάδα, λέει ο ΕΟΔΥ, το 2014 – 2015 πέθαναν πάνω από 4.000 (!) άνθρωποι από γριπούλα. Το δε φοβερό επιχείρημα: Μα, για τη γρίπη υπάρχει εμβόλιο. Ακριβώς, ενώ υπάρχει εμβόλιο, το ότι η αρρώστια αυτή θερίζει τόσο κόσμο κάθε άλλο παρά γριπούλα την κάνει: είναι γριπάρα! Εγώ, πάντως, ως τίμιος ψεκασμένος κάθε χειμώνα έπαιρνα στοιχειώδη προληπτικά μέτρα για να μην κολλήσω γρίπη και να μην τη μεταδώσω στην οικογένειά μου. Δεν περίμενα τώρα να μάθω να πλένω τα χέρια μου (πολύ σχολαστικά πάντα).

Ναι, διαβάζω κι εγώ John Iωαννίδη

Αδιαμφισβήτητος αρχηγός των ατάκτων ψεκασμένων είναι ο καθηγητής του Stanford John Iωαννίδης. μιας και πρώτος έθεσε κάποια- εύλογα – ερωτήματα για το τι ακριβώς γίνεται με την πανδημία και τα μέτρα που λαμβάνονται. Και, εδώ και λίγες μέρες, είναι και πράκτορας του μεγάλου κεφαλαίου, διότι έλαβε λέει από μια τριτο-τέταρτη τοπική αεροπορική εταιρία 5.000 δολάρια και έκανε εκείνη την έρευνα που έβγαζε χαμηλότερη θνητότητα. Βέβαια, οι μέσες ετήσιες απολαβές των καθηγητών στο Stanford είναι 215.000 δολάρια το χρόνο, τα βασικά... Ποιος είπαμε πως είναι ψεκασμένος; Πάντως αισθάνομαι καλύτερα που είμαι συνωμοσιολόγος και ακούω Iωαννίδη, γιατί όταν κάποιον τον λοιδορούν με παρόμοιο τρόπο από νέο-φιλελεύθερα μέχρι αριστερά sites, το πιθανότερο είναι να έχει δίκιο! Α, παρένθεση, πολύ αριστερό επειδή θες να αποδομήσεις κάποιον (και καλά κάνεις) να υποστηρίζεις ότι έχει πει κάτι που δεν το έχει πει ποτέ, ούτε «Μακελειό»...

Παντού βλέπουμε συμφέροντα

Επειδή, εμείς οι συνωμοσιολόγοι ακούμε John Iωαννίδη, θέλουμε να αρθεί το lockdown. Μάλιστα, αυτός ο αργυρώνητος τύπος έχει τολμήσει να πει ότι η οικονομική κρίση που ξεκίνησε έχει μεγάλες επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία, κάτι δημοσιευμένο σε πολλές έρευνες, όχι μόνο «ιωαννιδικές». Αλλά αυτό κάποιον το ξεχνάνε επιδεικτικά και θέτουν το «ατράνταχτο» επιχείρημα ότι το κεφάλαιο επίσης έχασε από το lockdown και τώρα διακαώς θέλει να ανοίξουμε για να μας πει το αίμα και να ξανακερδίσει. Στις ΗΠΑ, πάντως, όταν ο αριθμός των ανέργων έφτασε τα 26.000.000 (νομίζω τώρα ξεπέρασε τα 30.000.000), μετά από 23 ημέρες lockdown, η λεγόμενη ultra-wealthy elite, άξανε τον πλούτο της κατά 282 δις δολάρια. Ναι, μέσα στην elite αυτήν είναι και ο Bill Gates (haters gonna hate!). Δηλαδή, δεν περνά από το μυαλό ορισμένων ότι γίνεται αναδιάταξη ή/ και συγκεντροποίηση πλούτου; Επίσης, ειλικρινά, δεν έχω

καταλάβει – γιατί είδα ακόμη και απόψεις που έλεγαν να αρνηθούμε την άρση του lockdown, ευτυχώς πολύ μειοψηφικές αλλά και από «βαριά» ονόματα στον αριστερό χώρο – πώς κάποιος μπορεί να συνεχίσει να τρώει αν και τις επόμενες χρονιές πάμε σε κυλιόμενες καραντίνες και κλείσιμο επιχειρήσεων. Εγώ, ως συνωμοσιολόγος, λέω ότι και στον ουτοπικό σοσιαλισμό χωρίς οικονομική παραγωγή δεν έχει για πολύ ούτε ψωμάκι ούτε κοινωνικές παροχές. Αλλά είπαμε, εγώ και άλλοι είμαστε περιθωριακοί τύποι.

Τελικά, το κράτος είναι εδώ, ενωμένο δυνατό

Κι όσο εμείς τσακωνόμαστε, το κράτος δουλεύει, πάντα για το καλό μας. Τα αδερφάκια του, η βία και ο ζήλος, κατά τον παππού Ησίοδο βγήκανε παγανιά. Δακρυγόνα και ξύλο στις πλατείες. Σπουδή μεγάλη, ζήλος να περάσουν καταστροφικά νομοσχέδια για το περιβάλλον και την παιδεία. Και κάπου χάσαμε το πρωτεύον, ότι δηλαδή μας ξυλοφορτώνουν, ότι επιτρέπουν εξορύξεις σε περιοχές Natura, ότι επιτρέπουν στους επενδυτές να διαλέγουν τους αξιολογητές των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων των επενδύσεών τους, ότι κόβουν το ΕΠΑΛ σε όσους είναι πάνω από 17 χρονών [1], ότι θεσπίζουν ηλεκτρονικές ψηφοφορίες για τη διοίκηση των πανεπιστημίων με αποκλεισμό των εργαζομένων από την ψήφο, ότι βάζουν κάμερες στις τάξεις (πόσο πιο επιθετικά να παίξουν δηλαδή;). Κι αρχίσαμε να διαφωνούμε για το αν έχουμε δικαίωμα, εν μέσω κορωνοϊού να αντιδρούμε σε όλα αυτά, λες κι είναι λίγα, μην καταλαβαίνοντας ότι «δεν τέλειωσε τίποτα ακόμη». Διάφοροι λοιπόν συνωμοσιολόγοι, σαν και του λόγου μου, υποστηρίζουμε ότι όλη αυτή η καταστολή κι η καταστροφή όσων πραγμάτων έμειναν όρθια, διευκολύνεται από το κράτος έκτακτης ανάγκης. Εκτός από τον περιορισμό της διασποράς του ιού, θα πάει σύννεφο ο περιορισμός των ελευθεριών μας, των δικαιωμάτων μας και θα βρισκόμαστε σηκωτοί στην ασφάλεια. Με τόσα λίγα κρούσματα κάθε μέρα, μπορεί να μην κάνει τόσο κακό να αντιδρούμε σε αυτή τη λαίλαπα που ήδη ετοίμασαν και εφαρμόζουν!

Άχ, τα 'πα και ξαλάφρωσα! Είναι κι άλλα, πολλά στο νου μου αλλά φτάνει. Αμαρτία εξομολογουμένη ουκ έστι αμαρτία, που λέμε κι εμείς που κατεβαίνουμε στους δρόμους με παπάδες και αντιεμβολιαστές.

Ρεζουμέ;

Δε γίνεται να κάτσουμε ήσυχοι «μέχρι να τελειώσουμε με τον ιό» που λέει κι η Λέχου. Γιατί όταν θα ξυπνήσουμε από τη μακρά αυτή νάρκη δε θα συμμαζεύεται τίποτα η κατάσταση. Υπάρχουν αβεβαιότητες, η επιστήμη δεν μπορεί να τα προβλέψει όλα. Καλή η αρχή της προφύλαξης, καλά τα μέτρα περιορισμού, αλλά δε γίνεται να συνεχιστούν μέχρι να σβήσει ο ήλιος. Μέσα στην αβεβαιότητα θα πορευτούμε και θα ζυγίζουμε τις κινήσεις μας. Αλλά, το να ενστερνιζόμαστε τα πλέον απαισιόδοξα σενάρια δεν οδηγεί πουθενά, μπορεί να είναι αντίστοιχα επικίνδυνο με το να μην παίρνουμε αστόχαστα κανένα μέτρο πρόληψης.

Τώρα που ανοίγει ο καιρός, σε εξωτερικό χώρο, σεβόμενοι επιφυλάξεις, ευαισθησίες, επιστημονικές οδηγίες, μήπως ήρθε η ώρα να ξανα-ανακαλύψουμε το να μιλάμε πολιτικά; Και όχι με ατάκες και χαρακτηρισμούς social media; Μήπως, συντροφικά, να βρούμε μια άκρη; Ο κόσμος αλλάζει ραγδαία και πρέπει να δώσουμε διεξόδους και απαντήσεις στο λαό. Για να μην κυριαρχούν, πραγματικά πλέον χωρίς αστεία, οι κάθε λογής τσαρλατάνοι και να καρπώνονται τη λαϊκή αγανάκτηση.

[1] Την ώρα που γράφω το κείμενο μαθαίνω ότι αυτό το πήραν πίσω. Θα το ακύρωναν χωρίς αντιδράσεις; Μόνο με σχόλια στο facebook;